

Vi forstår lige muligheder på den måde, at det enkelte barn har gode muligheder for at udnytte evner og talenter, så barnet kan vokse op og udvikle sig personligt, socialt og intellektuelt.

Vi ved fra OECD-rapporterne, at 85 pct. af børnene i Danmark har rigtig gode børneliv. Vi ved også, at der er 15 pct. af børnene, som i deres opvækst skal have en særlig støtte, for at de kan opnå at udnytte deres muligheder.

Det er vigtigt for børnene i deres opvækst, at de har gode hjemlige vilkår, og at de har gode muligheder i daginstitution og i skole. Derfor er det meget bekymrende, når tilbagemeldingerne fra Børns Vilkår, pædagoger, socialchefer, lærere, socialrådgivere og psykologer beretter om, at de tilbud, børnene er afhængige af, er sat under et utrolig hårdt pres.

Til eksempel kan nævnes, at kommunerne siden 2001 har brugt 800 mio. kr. mindre på daginstitutionsområdet, ikke samlet, men i hvert af årene.

I forbindelse med at regeringen beder kommunerne reducere i budgetterne for 2006, hører vi, at Venstremanden Ejgil Rasmussen, formand for Kommunernes Landsforening, uden omsvøb har udtalt, at det ikke kan lade sig gøre uden at foretage besparelser for skoleelever, for de ældre, for børn og for handicappede. Han efterlyser samtidig i sin nytårshilsen en bedre forståelse fra Christiansborg for kommunernes virkelighed.

Hvis udtalelsen kom fra oppositionen, så kunne regeringen måske sige: Nå ja, det *skal* de jo sige. Men de her udtalelser kommer altså ikke fra oppositionen, de kommer fra Venstremanden Ejgil Rasmussen, formand for Kommunernes Landsforening.

Virkeligheden svarer til, at regeringen ved en flerårig udhuling af kommunernes ressourcer har skabt et stort hul, bl.a. i forbindelse med arbejdet med børn. Og når regeringen så kommer lidt fyld i hullet, vil man gerne hæve bunden en lille smule og få det til at se ud, som om man nu faktisk har skabt en samlet forbedring. Men et stort hul udjævnes altså ikke ved, at man kommer en lille smule fyld i bunden.

Derfor er vi meget optagede af at få ministrenes bud på: Hvad er det helt konkret, der skal ske, for at børnene får lige vilkår?

Det må ikke kun blive retorik, når vi snakker om, at børn skal have lige vilkår. Det må heller ikke efter vores opfattelse være sådan, at børn skal have så lige vilkår som muligt. Børn skal have lige vilkår. De har ikke samme ressourcer,

de har ikke samme forudsætninger, men derfor skal de alligevel have lige vilkår.

Kæden springer af, når vi ser, at tingene ikke hænger sammen. Der er ikke overensstemmelse mellem det, regeringen siger, og det, regeringen gør. De muligheder, regeringen giver kommunerne, giver ikke kommunerne mulighed for at udvikle børneområdet, så alle børn får lige vilkår.

Kl. 13.05

Når Ejgil Rasmussen igen siger, at man skal have forståelse for kommunernes situation, så er det til os i Folketinget et vink med en vognstang om, at der altså er et økonomisk pres, som gør, at det går ud over velfærdstilbuddene til borgerne i kommunerne.

Vi ved, at den tidlige indsats er af stor betydning for børnene; vi ved, at det veluddannede faglige personale er af stor betydning for børnene; og vi ved, at den tværfaglige indsats er af stor betydning. Det, vi ser i de her år, er, at antallet af pædagoger, pædagogisk uddannede, der er ansat i daginstitutioner, daler, og det betyder, at det går ud over fagligheden. Hvorfor foretager kommunerne dog sådan nogle dispositioner? Det gør kommunerne selvfølgelig, fordi det er dyrere at ansætte det højt kvalificerede personale.

Vi får meldinger om, at indsatsen for udsatte børn kommer for sent. Hvorfor gør den det? Det gør den, fordi kommunerne mangler penge og forsøger at skubbe udgiften foran sig, og så kommer indsatsen for sent.

Vi ser, at den tværfaglige indsats burde være bedre. Hvorfor bliver den ikke bedre? Fordi regeringen igen sætter kommunerne under så stort et pres, at socialrådgiverne har så mange sager, at de ikke når det tværfaglige samarbejde på den måde, de i virkeligheden gerne ville det.

Hvorfor savner socialrådgiverne tiden? Det gør de, fordi kommunerne ikke har penge til at lade antallet af ansatte passe til antallet af opgaver. Det er et vilkår, de deler med andre faggrupper, der indgår i det tværfaglige samarbejde. Det går ud over kvaliteten, det går ud over betydningen for børnenes muligheder.

Vi ved, at børnene har brug for stabile rammer i hjemmet og i dagtilbuddet, og alligevel arbejder regeringen på at ophæve lukkeloven uden at tænke på, at ændringen har betydning for dagtilbud til børn, så de kan have rolige og stabile rammer i deres hverdag.

Vi ved, at de udsatte børn opnår de bedste muligheder ved at vokse op i miljøer, hvor ud-